

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

24 februari 2004

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0104/2004

VERSLAG

over het eerste verslag over de toepassing van de richtlijn gegevensbescherming
(95/46/EG)
(COM(2003) 265 - C5-0375/2003 - 2003/2153(INI))

Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Marco Cappato

_art47-2

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
TOELICHTING.....	13
ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN EN INTERNE MARKT	17
ADVIES VAN DE COMMISSIE INDUSTRIE, EXTERNE HANDEL, ONDERZOEK EN ENERGIE.....	19

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 15 mei 2003 deed de Commissie het Parlement het eerste verslag over de toepassing van de richtlijn gegevensbescherming (95/46/EG) (COM(2003) 265), toekomen dat ter kennisneming werd verwezen naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken.

Op 4 september 2003 deelde de Voorzitter van het Parlement mede dat de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken toestemming was verleend tot opstelling van een initiatiefverslag, overeenkomstig artikel 47, lid 2 en 163 van het Reglement, en dat de Commissie juridische zaken en interne markt en de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie waren aangewezen als medeadviserende commissie (C5-0375/2003).

De Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken benoemde op haar vergadering van 9 september 2003 Marco Cappato tot rapporteur.

Zij behandelde het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 22 januari en 19 februari 2004.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de ontwerpresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Jorge Salvador Hernández Mollar (voorzitter), Johanna L.A. Boogerd-Quaak en Giacomo Santini (ondervoorzitters), Maurizio Turco (verving de rapporteur), Mary Elizabeth Banotti, Kathalijne Maria Buitenweg (verving Patsy Sörensen), Michael Cashman, Carmen Cerdeira Morterero, Gérard M.J. Deprez, Adeline Hazan, Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Eva Klamt, Luís Marinho (verving Ozan Ceyhun), Marjo Matikainen-Kallström (verving Charlotte Cederschiöld), Arie M. Oostlander (verving Carlos Coelho), Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (verving Giuseppe Brienza), Hubert Pirker, Bernd Posselt, Olle Schmidt (verving Baroness Ludford), Sérgio Sousa Pinto, Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí en Christian Ulrik von Boetticher.

De adviezen van de Commissie juridische zaken en interne markt en de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie zijn bij dit verslag gevoegd

Het verslag werd ingediend op 24 februari 2004.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het eerste verslag over de toepassing van de richtlijn gegevensbescherming (95/46/EG) (COM(2003) 265 - C5-0375/2003 - 2003/2153(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op het eerste verslag over de toepassing van richtlijn gegevensbescherming (95/46/EG) (COM(2003) 265 - C5-0375/2003),
- gelet op de teksten die in het volkenrecht het recht op privacy beschermen, met name artikel 12 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 10 december 1948, artikel 17 van het Internationaal Verdrag over burgerrechten en politieke rechten van 16 december 1966, artikel 8 van het Verdrag voor de bescherming van de mensenrechten en fundamentele vrijheden¹ van 4 november 1950, het Verdrag voor de bescherming van personen in verband met automatische verwerking van persoonlijke gegevens² van 28 januari 1981, en de door de Raad van Europa goedgekeurde aanbevelingen,
- gelet op artikel 6 VEU inzake eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in de EU) en artikel 286 EG-Verdrag, alsmede de artikelen 7 (eerbiediging van het privé- en gezinsleven) en 8 (bescherming van persoonsgegevens) van het Europees Handvest voor de grondrechten,
- gelet op de EU-wetgeving die het recht op de persoonlijke levenssfeer en op gegevensbescherming beschermt, en met name richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie,
- gelet op andere EU-instrumenten met betrekking tot gegevensbescherming op het terrein van de derde pijler, met name het ontwerpwerkdocument van het Griekse voorzitterschap inzake gemeenschappelijke regels voor de bescherming van persoonsgegevens binnen het kader van de derde pijler, en gelet op de aankondiging van commissaris Vitorino om in 2004 een wettelijke regeling over dit onderwerp voor te stellen³,
- gezien de adviezen van de werkgroep "privacy", opgericht overeenkomstig artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG,
- gezien de documenten betreffende de overdracht van persoonsgegevens van transatlantische passagiers naar de VS, inzonderheid de adviezen van de werkgroep "artikel 29", de mededelingen van de Commissie, de "Undertakings" van de VS, het advies van de Belgische Commissie voor de bescherming van persoonsgegevens naar aanleiding van klachten van enkele passagiers, de klacht ingediend bij de Commissie wegens overtreding van Verordening (EEG) nr. 2299/89,

---

¹ (ETS nr. 005).

² (ETS nr. 108).

³ Zie volledige zittingsverslagen, zitting woensdag 19 november 2003.

- gezien het arrest van het Hof van Justitie "Österreichischer Rundfunk e.a." van 20 mei 2003,
  - gelet op artikel 47, lid 2 en artikel 163 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken, en de adviezen van de Commissie juridische zaken en interne markt en de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie (A5-0104/2004),
- A. overwegende dat het recht op persoonlijke levenssfeer een fundamenteel mensenrecht is, en als zodanig wordt genoemd in alle belangrijke wettelijke regelingen ter waarborging van vrijheden en rechten van de burger op internationaal, Europees en nationaal niveau,
  - B. overwegende dat de EU een juridische regeling heeft uitgewerkt die de persoonlijke levenssfeer van de burger moet waarborgen door een hoog niveau van gegevensbescherming op onder de eerste pijler vallende gebieden,
  - C. overwegende dat door de huidige pijlerstructuur van de EU, activiteiten die onder het bereik van de tweede en derde pijler vallen, van deze juridische regeling zijn uitgesloten en voor een deel onder een versplinterd geheel van specifieke bepalingen vallen, dat het Europees Parlement slechts ten dele geraadpleegd of geïnformeerd wordt en dat het Hof van Justitie slechts een beperkte bevoegdheid terzake heeft,
  - D. overwegende dat richtlijn 95/46/EG de Commissie opdraagt verslag uit te brengen aan de Raad en het Europees Parlement over de tenuitvoerlegging van de richtlijn en zonodig passende wijzigingsvoorstellen te doen,
  - E. overwegende dat na de terroristische aanslagen van september 2001, maatregelen ter vergroting van de veiligheid door wijziging van privacy- en gegevensbeschermende rechten zijn genomen of worden voorbereid op nationaal, Europees en internationaal niveau,
  - F. overwegende dat overdracht van gegevens naar derde staten en organisaties een punt van zorg is, niet alleen omdat de wetgevingen in de lidstaten sterk uiteenlopen - sommige zijn te laks en andere te streng - maar vooral omdat het aan de Commissie, d.w.z. een uitvoerend orgaan, en niet aan het Parlement staat om een bindend oordeel te vellen over de mate waarin een van de grondrechten van de Europese burgers door de ontvanger van de gegevens wordt geëerbiedigd,
  - G. overwegende dat de EU en de VS nog steeds onderhandelen over de illegale overdracht van gegevens van passagiers op transatlantische vluchten naar de VS en dat het de Commissie heeft verzocht actie te ondernemen op grond van artikel 232 van het VEU,
  - H. overwegende dat de Belgische commissie voor de bescherming van de privacy aan het licht heeft gebracht dat persoonsgegevens van enkele Europese transatlantische passagiers - waaronder een lid van het Europees Parlement - illegaal, want tegen de Belgische wet en de Europese richtlijnen in, naar de VS zijn overgedragen,
  - I. overwegende dat in het advies van de werkgroep "artikel 29" over de overdracht van gegevens betreffende transatlantische passagiers naar de VS staat dat "the progress made does not allow a favourable adequacy finding to be achieved" en dat tal van problemen nog een oplossing moeten krijgen vooraleer de Commissie tot een besluit over de adequaatheid kan komen,

- J. overwegende dat de EU, de Europese instellingen en de lidstaten het Europees Handvest van de grondrechten - met name artikel 8 -, het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden alsook de algemene beginselen van het internationale recht moeten eerbiedigen en dat het huidige beleid van "data retention" en overdracht van gegevens naar derde landen hiertegen ernstig dreigt in te druisen,
- K. overwegende dat de Commissie en de lidstaten, alsook de nationale autoriteiten voor de bescherming van de privacy verantwoordelijk zijn voor de effectieve uitvoering van de nationale en Europese wetgeving inzake privacy en voor het bestraffen van overtredingen daarvan,
- L. overwegende dat de overdracht van persoonsgegevens van de transatlantische passagiers naar de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de wetshandhaving in de VS een flagrante overtreding van de nationale en Europese wetgeving inzake overdracht van persoonsgegevens naar derde landen inhoudt en dat de Commissie, de lidstaten en enkele nationale autoriteiten voor de bescherming van de privacy - met name diegene die krachtens de nationale wetten de bevoegdheid hebben om de overdracht van persoonsgegevens te blokkeren - de overtredingen van de wetten en de wettelijke beginselen oogluikend hebben toegestaan,
- M overwegende dat in de mondiale Internet-informatiemaatschappij geen oplossingen alleen in Europese context kunnen worden gevonden,

De noodzaak van een algemene en alle pijlers bestrijkende Europese regeling voor bescherming van privacy en data

1. hekelt de ernstige vertraging die de Commissie in dat opzicht heeft opgelopen en verzoekt haar om voor het eind van het eerste halfjaar van 2004, zoals aangekondigd, een rechtsinstrument voor te stellen voor de bescherming van privacy binnen de derde pijler; een dergelijk instrument moet van bindende aard zijn en gericht op het waarborgen binnen de derde pijler van hetzelfde niveau van gegevensbescherming en privacyrechten als in de eerste pijler; het dient de huidige regels inzake privacy- en gegevensbescherming met betrekking tot Europol, Eurojust en alle andere organen en activiteiten binnen de derde pijler alsmede alle onderlinge uitwisseling van data tussen die organisaties en met derde landen en organisaties op dit hoge niveau te harmoniseren;
2. is van mening dat richtlijn 95/46/EG op den duur zodanig moet worden toegepast dat zij, met de eventueel nodige aanpassingen, alle gebieden van EU-optreden bestrijkt, en dat een hoog niveau van geharmoniseerde en gemeenschappelijke regels inzake privacy- en gegevensbescherming is gewaarborgd;
3. gelooft dat de eerbiediging van regels inzake privacy- en gegevensbescherming moet worden gewaarborgd door nationale toezichthoudende instanties en door een gemeenschappelijke EU-instantie, waar alle burgers klachten kunnen indienen, en door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen; bovendien moet het Europees Parlement worden geraadpleegd met de bevoegdheid een besluit te nemen over ieder voorstel dat betrekking heeft op of gevolgen heeft voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de EU, zoals door EU-organen gesloten internationale overeenkomsten, adequacy findings, enz.;
4. acht het noodzakelijk dat er onmiddellijk voor wordt gezorgd dat de burgers in het genot

worden gesteld van hun rechten betreffende de privacy en de bescherming van de persoonsgegevens (toegang tot en correctie, wijziging en schrapping van gegevens) door te voorzien in een uniforme procedure bij de nationale privacyautoriteiten met betrekking tot de gegevens die zijn opgeslagen in de nationale en Europese databanken van de eerste en de derde pijler;

5. is verheugd dat de Commissie on line en off line in alle openheid uitvoerig overleg heeft gepleegd en een diepgaande discussie heeft gevoerd met alle betrokken partijen (regeringen van de lidstaten en toezichthoudende instanties, organisaties, ondernemingen, burgers) over de uitvoering van de richtlijn en neemt kennis van de resultaten van dit overleg;

De tenuitvoerlegging van de richtlijn gegevensbescherming 95/46/EG

6. betreurt dat sommige lidstaten de richtlijn niet hebben omgezet voor het verstrijken van de omzettingstermijn op 24 oktober 1998, waardoor de Commissie zich verplicht zag op 11 januari 2000 rechtsmaatregelen te nemen tegen Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Duitsland en Ierland; constateert evenwel dat alle lidstaten de richtlijn thans hebben uitgevoerd; verzoekt Ierland om zijn recente omzettingswet onverwijld bij de Commissie aan te melden; betreurt het dat de richtlijn door de lidstaten met vertraging ten uitvoer wordt gelegd en dat de nog steeds bestaande verschillen op nationaal niveau tussen de toepassingsmodaliteiten van de richtlijn de economische actoren verhinderen er volledig van te profiteren en bepaalde grensoverschrijdende werkzaamheden binnen de Europese Unie belemmerd hebben;
7. verzoekt alle betrokken entiteiten, de Europese instellingen, lidstaten en de gegevensbeschermingsautoriteiten, en ook de economische en sociale partijen, een bijdrage te leveren en samen te werken voor een juiste tenuitvoerlegging van de beginselen van gegevensbescherming zoals in de richtlijn neergelegd;
8. deelt de opvatting van de Commissie dat de richtlijn, waarvan de tenuitvoerlegging traag is verlopen en waarmee nog weinig ervaring is opgedaan, voorlopig niet dient te worden gewijzigd - met uitzondering van wat in paragraaf 10 bis is aangegeven - en dat de huidige tekortkomingen bij de uitvoering van de richtlijn zullen worden verholpen door maatregelen op Europees en nationaal niveau door de lidstaten en de gegevensbeschermingsautoriteiten, volgens het in het verslag van de Commissie aangekondigde programma;
9. wijst erop dat de interne markt pas voltooid is als de bescherming van persoonsgegevens wordt gegarandeerd; verzoekt de Commissie in het licht hiervan na te gaan op welke gebieden de uiteenlopende interpretaties van de richtlijn het functioneren van de interne markt belemmeren en hierover verslag aan het Europees Parlement uit te brengen;
10. deelt de mening van de Commissie dat wanneer na een termijn van zes maanden zulke samenwerking niet de verwachte resultaten oplevert, zij de lidstaten die in gebreke blijven of weigeren de richtlijn na te komen, voor het Hof zal dagen; meent in dat opzicht dat de Commissie zeer aandachtig en vastberaden moet toezien op de effectieve naleving van de wettelijke uitzonderingen op de privacy alsook op de eerbiediging van het EVRM en de daarop gebaseerde rechtspraak;

Overdracht van gegevens naar derde staten of organisaties

11. verwelkomt het voornemen van de Commissie tot vereenvoudiging van de regelgeving voor

ondernemingen inzake de vereisten voor internationale doorgifte van gegevens;

12. herinnert eraan dat geen uitzondering zal worden geduld op het beginsel dat gegevens in verband met de eerste pijler alleen aan derde landen en organisaties kunnen worden overgedragen wanneer het niveau van databescherming aldaar gelijkwaardig is aan dat in de EU;
13. wenst met name Europol, Eurojust en andere organen van de derde pijler eraan te herinneren dat gegevens die verband houden met wetshandhaving alleen in individueel te beoordelen gevallen mogen worden overgedragen aan landen of organen die de mensenrechten en fundamentele vrijheden, democratie, de rechtsstaat, Europese gegevensbeschermingsnormen eerbiedigen, waaronder de beginselen vervat in Aanbeveling R(87) 15 van de Raad van Europa over het gebruik van gegevens van persoonlijke aard in de politionele sector; verlangt voorts te worden geraadpleegd voordat dergelijke overdrachten plaatsvinden, en daarvan achteraf verslag te krijgen; verzoekt Europol en Eurojust met aandrang de burgers en het Europees Parlement alle nodige uitleg en informatie te verstrekken over de uitwisseling van al dan niet persoonlijke gegevens met derde landen en organisaties;
14. herhaalt dat de EU-regels inzake gegevensbescherming ernstig worden aangetast - zoals overigens wordt bevestigd in het advies van de Belgische commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de adviezen van de werkgroep "artikel 29" en het verslag van het netwerk van deskundigen over de mensenrechten in de EU - wanneer persoonsgegevens zonder informatie van betrokkene en verkrijging van diens toestemming, rechtstreeks of stelselmatig door een derde staat of politionele autoriteit worden overgedragen of toegankelijk gemaakt, met name wanneer gegevens voor een ander doel en zonder rechterlijke machtiging zijn verzameld, zoals het geval is met de gegevens van transatlantische passagiers, die in de EU door luchtvaartmaatschappijen in hun elektronische reserveringssystemen worden verzameld en toegankelijk gesteld voor de autoriteiten van de Verenigde Staten;
15. stemt in met het oordeel van de werkgroep "artikel 29" dat de huidige privacywetgeving van de VS en de laatste versie van de Undertakings niet adequaat zijn en dat de vorderingen die de Commissie in een jaar tijd in haar onderhandelingen met de Amerikaanse autoriteiten heeft geboekt absoluut ontoereikend zijn om de overgebleven problemen op te lossen;
16. stelt voor de richtlijn in die zin te wijzigen dat de beoordeling van de adequaatheid van de bescherming van de persoonsgegevens van de Europese burgers door een derde land waarnaar deze gegevens overgedragen moeten worden alleen kan worden aangenomen na goedkeuring door het Europees Parlement;
17. wenst dat de nog te sluiten of reeds gesloten overeenkomsten inzake de overdracht van persoonsgegevens tussen de EU en derden of derde landen een adequaat niveau van gegevensbescherming waarborgen en dat in deze overeenkomsten in ieder geval het niveau van richtlijn 95/46 wordt gehandhaafd;

Uitzonderingen op de privacy-wetgeving

18. meent dat de wetgeving van de lidstaten die massale opslag van gegevens van het berichtenverkeer tussen de burgers voor politieke doeleinden mogelijk maakt, niet volledig beantwoordt aan het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de daarop gebaseerde

rechtsspraak, omdat zij ingrijpen in het recht op privacy zonder te voldoen aan de voorwaarden van een door de rechter op individuele basis, en dan nog voor beperkte tijd te verlenen machtiging, welke voorwaarden onderscheid verlangen tussen de categorieën van te bewaken of te volgen personen, eerbiediging van de vertrouwelijkheid van beschermde communicatieberichten (zoals gesprekken tussen advocaat en cliënt), en specificatie van de aard van misdrijven of van de omstandigheden die een dergelijke inbreuk wettigen; koestert bovendien ernstige twijfel omtrent de noodzaak in een democratische samenleving, en - zoals gestipuleerd in artikel 15 van richtlijn 2002/58/EG - op de geschiktheid en evenredigheid daarvan;

19. vraagt de Commissie een document voor te leggen over het recht op privacy en de omstandigheden waaronder daarop wettige uitzonderingen mogen worden gemaakt volgens het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, de daarop gebaseerde rechtsspraak en de EU-richtlijn inzake gegevensbescherming; verzoekt de EU-instellingen dringend om aan de hand van dit document een open en transparant debat te voeren;

Andere aangelegenheden

20. vraagt de lidstaten om bij omzetting van de richtlijn de criteria van rechtsduidelijkheid en -zekerheid voor betere regelgeving in acht te nemen, om onnodige belasting van de ondernemingen, vooral de KMO, te vermijden;
21. wijst erop dat het vrije verkeer van persoonsgegevens van essentieel belang is voor bijna alle bedrijfsactiviteiten op het niveau van de Unie. De interpretatieverschillen moeten dan ook zo snel mogelijk uit de weg worden geruimd zodat multinationals een pan-Europees beleid inzake gegevensbescherming kunnen uitstippelen;
22. wijst erop dat de lidstaten en de Europese instellingen bij de toepassing van richtlijn 95/46/EG en van verordening 45/2001 met betrekking tot de gegevensbescherming hetzelfde beschermingsniveau van de grondrechten en persoonsgegevens moeten aanhouden;
23. verzoekt de Commissie deze richtlijn met andere wetsteksten te harmoniseren, zoals bijvoorbeeld het richtlijnvoorstel van het Europees Parlement en de Raad inzake de harmonisatie van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake consumentenkrediet, teneinde gebrek aan samenhang tussen deze voorstellen te vermijden;
24. roept de lidstaten en toezichthoudende instanties op te zorgen voor een minder ingewikkeld en omslachtig arbeidsveld voor de voor verwerking verantwoordelijken, en is het met de Commissie eens dat geen voorschriften zouden moeten worden ingevoerd die zonder enige afbreuk aan het door de richtlijn gewaarborgde hoge beschermingsniveau kunnen worden gemist;
25. benadrukt dat beheer en bescherming van gegevens thans een cruciale factor vormen voor het welslagen van die ondernemingen;
26. is het met de Commissie eens dat er verbeteringen nodig zijn zodat de marktdeelnemers een grotere keuze aan modelcontractsbepalingen op het gebied van gegevensbescherming wordt geboden, en dat deze zoveel mogelijk moeten zijn gebaseerd op vanuit het bedrijfsleven aangereikte modelbepalingen;
27. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat databeschermingsautoriteiten met de nodige

middelen worden toegerust voor hun in richtlijn 95/46/EG geregelde taak, en dat zij onafhankelijk en autonoom zijn van de nationale regeringen; databeschermingsautoriteiten moeten hun doelmatigheid en effectiviteit blijven versterken, en een actievere rol spelen op nationaal dan wel Europees niveau binnen het kader van de Groep van artikel 29, bijvoorbeeld te helpen bij de tenuitvoerlegging van het door de Commissie voorgestelde programma en te zorgen voor de toepassing van de wet;

28. betreurt dat zeven lidstaten - België, Duitsland, Griekenland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Portugal - zich niet hebben gehouden aan de termijn voor omzetting van Richtlijn 2002/58/EG die op 31 oktober 2003 is verstreken en verzoekt hen alsnog de nodige maatregelen te nemen;
29. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de nationale privacyautoriteiten jaarlijkse evaluaties door te voeren van de naleving van de nationale en Europese privacyvoorschriften, ongeacht de pijler waarop ze betrekking hebben, en indien nodig voorstellen tot wijziging van de wetgeving in te dienen, deze evaluaties te doen toekomen aan de bevoegde - in het bijzonder parlementaire - organen en ze openbaar te maken, met name via het internet;
30. maakt zich zorgen om de ontwikkelingen van het SIS en de plannen van de Raad met SIS II, dat de mogelijkheid zou bieden nieuwe signalisatiecategorieën (personen en voorwerpen) en nieuwe sectoren toe te voegen, verbanden te leggen tussen signalisaties, de duur van de opslag van signalisaties te wijzigen, biometrische gegevens, met name foto's en vingerafdrukken, te registreren en over te dragen, en nieuwe instanties, met name Europol, Eurojust en nationale gerechtelijke instanties, indien nodig toegang te bieden, om andere dan de oorspronkelijk omschreven redenen, zoals bijvoorbeeld voor het informeren over het bestaan van een Europees aanhoudingsmandaat; hekelt de rechtsonzekerheid die is ontstaan naar aanleiding van het feit dat het SIS betrekking heeft op zowel de eerste als de derde pijler, met verschillende niveaus van bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
31. is bezorgd over het algemene standpunt van de Raad met betrekking tot de voorstellen om biometrische gegevens (digitale foto's en vingerafdrukken) op visa en verblijfsvergunningen op te nemen door middel van een elektronische chip, in het bijzonder omdat bij controles de gegevens gemakkelijk naar centrale databanken kunnen worden gekopieerd; is bezorgd dat nieuwe ontwikkelingen op het gebied van gegevensbescherming zoals het mogelijk gebruik van biometrische gegevens meer eisen zullen stellen aan de toezichhoudende instanties die momenteel gezien hun brede takenpakket over onvoldoende middelen beschikken; verzoekt de lidstaten extra middelen beschikbaar te stellen voor de toezichhoudende instanties op het gebied van gegevensbescherming om het doeltreffend functioneren van het systeem te waarborgen;
32. verzoekt de lidstaten en de nationale en Europese autoriteiten ervoor te waken dat de wetgeving op de privacy niet misbruikt wordt met als doel en resultaat dat het recht op toegang tot de documenten, de transparantie van het bestuur en de institutionele openbaarheid worden belemmerd, of nog dat de individuele uitoefening van het "recht op bekendheid" te ingewikkeld wordt gemaakt: verzoekt de Commissie op basis van een advies van de werkgroep "artikel 29" een verslag in te dienen over dit soort misbruiken, waarin zij richtsnoeren en eventueel ook wetgevingsbepalingen voorstelt om die misbruiken te voorkomen;
33. verzoekt de Commissie de kwestie van de videobewaking aandachtig te blijven volgen, mede

tegen de achtergrond van de nationale rechtspraak, en ziet de behandeling van het aangekondigde voorstel inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer op de werkplek tegemoet;

34. verzoekt Eurojust dringend toe te lichten welke nationale en Europese voorschriften het tot nu toe heeft toegepast en nog steeds toepast, dit gezien het feit dat hieromtrent een grote verwarring en ernstige twijfel bestaan;
35. acht zelfregulering een goede manier om buitensporig gedetailleerde wetgeving te vermijden en roept het bedrijfsleven op een Europese gedragscode voor de bescherming van persoonlijke gegevens te ontwikkelen;
36. dringt aan op verdere inspanningen op nationaal, Europees en internationaal niveau voor de totstandkoming van internationaal erkende beginselen ter verbetering van de naleving van de OESO-richtsnoeren en van de Conventie van de Raad van Europa;
37. wijst erop dat de bescherming van privacy en persoonlijke gegevens een onderdeel zou moeten vormen van het scholingsprogramma voor computers en Internet; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan het bewustzijn van de burger op het terrein van het recht op gegevensbescherming te ontwikkelen;
38. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsook aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten, de nationale privacyautoriteiten, Europol en Eurojust, en de regering van de Verenigde Staten.

TOELICHTING

Inleiding

Het recht op privacy en op bescherming van persoonlijke gegevens wordt in de Unie beschermd door talloze internationale, Europese en nationale instrumenten die een hoog niveau van bescherming waarborgen. Behalve door de verdragsregels van de Verenigde Naties, waarin het recht op persoonlijke levenssfeer wordt omschreven als een van de mensenrechten en fundamentele vrijheden van de persoon, wordt een bijzondere bescherming op Europees niveau geboden door enerzijds het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de daarop gebaseerde rechtspraak van het Hof voor de rechten van de mens (EHRM), alsmede door het Verdrag van de Raad van Europa inzake bescherming van personen in verband met automatische verwerking van persoonlijke gegevens en anderzijds door de Europese Unie die middels een reeks bepalingen - in het bijzonder richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en richtlijn 2002/58/EG betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie - de regels voor toepassing van de reeds aanvaarde beginselen en regels nader heeft geregeld.

Ofschoon de "formele" bescherming van het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer althans binnen de sfeer van de eerste pijler in beginsel bevredigend is, bestaat er wel reden tot zorg over het uithollingsproces waaraan de "inhoudelijke" bescherming van dit recht onderhevig is. Talloze staten hebben zogenoemde "antiterrorisme"-regels uitgevaardigd die fundamentele rechten en vrijheden dreigen aan te tasten die aan de democratie en rechtsstaat ten grondslag liggen. Het recht op privacy is een van de eerste slachtoffers van deze toevlucht tot noodwetgeving, waarbij naar nieuwe afbakeningen wordt gezocht voor de gevoelige grenzen tussen fundamentele rechten en wettige en de inbreuken daarop die in een democratische maatschappij noodzakelijk zijn om redenen van "openbare orde".

Dit verslag, dat een balans beoogt op te maken van de privacybescherming in de EU, gaat eerst in op de huidige situatie en op de nodige structurele hervormingen op Europees niveau, om vervolgens in te gaan op het probleem van de uitvoering van bovengenoemde richtlijnen, met enkele suggesties voor wat betreft de te nemen maatregelen, het probleem van overdracht van persoonsgegevens naar derde landen, en tenslotte de bedreiging die van de inbreuken door de staat en door derden - meestal namens die staat - voor de privacybescherming uitgaat.

1. De Europese Unie en de privacy: een versnipperde bescherming

De bescherming van de privacy is in de Unie in verschillende bepalingen geregeld, zowel in verticaal (internationaal, Europees, nationaal) als in horizontaal opzicht (per pijler). Afgezien van de internationale normen en van het EVRM en de daarop gebaseerde rechtspraak, die "horizontaal" op alle drie pijlers van toepassing zijn, gelden de in voornoemde richtlijnen geregelde regimes alleen voor de eerste pijler. Voor toepassing van richtlijn 95/46/EG op de derde pijler, of voor de formulering van specifieke normen voor toepassing op de gehele derde pijler, heeft men tot dusver de voorkeur gegeven aan de strategie van ad hoc in te voeren voorschriften voor het orgaan dat belast is met de verwerking van bepaalde persoonsgegevens. Het gevolg hiervan is een uiterst verwarde en versnipperde situatie, waaruit een burger - maar ook een expert - moeilijk wegwijs kan worden, hetgeen de daadwerkelijke uitoefening van eigen rechten bemoeilijkt.

Aan deze situatie moet dringend iets worden gedaan. De rapporteur is weliswaar kritisch over de ernstige vertraging die hier is opgelopen, maar is met de Commissie verheugd over de aankondiging van commissaris Vitorino, dat de Commissie zo snel mogelijk een voorstel zal voorleggen over de bescherming van gegevens in de derde pijler. Hierbij is essentieel dat op korte termijn zo al geen harmonisatie, dan in ieder geval duidelijkheid komt omtrent de beginselen, de toepassing daarvan, en de methoden om het recht op privacy en vertrouwelijke behandeling van persoonsgegevens van burgers te handhaven. Op de lange termijn, in het bijzonder met het oog op de afschaffing van de pijlerstructuur van de EU zoals voorgesteld in de Europese grondwet, is het wenselijk dat richtlijn 95/46/EG op horizontaal niveau toepassing vindt, met de nodige aanpassingen. In ieder geval moet de burgers worden gegarandeerd dat zij gemakkelijk toegang kunnen krijgen tot hun gegevens, eventueel via een uniforme procedure bij de nationale waarborgautoriteit, met mogelijkheid van beroep bij een gemeenschappelijke Europese toezichthoudende autoriteit en de Europese en nationale rechter ingeval de toegang wordt geweigerd.

De toepassing van richtlijn 95/46/EG

De Europese Commissie heeft zojuist een mededeling doen uitgaan over de toepassing van richtlijn 95/46/EG over de verwerking van persoonsgegevens. De Commissie - die ingevolge artikel 33 van de richtlijn gehouden is verslag uit te brengen over de toepassing van die richtlijn en eventueel wijzigingen voor te stellen - heeft besloten geen wijzigingen voor te stellen om een aantal redenen die de rapporteur kan onderschrijven, en waarvoor hij naar het verslag verwijst. In dit verband is het van belang dat de toepassing van de richtlijn zeker voor de nodige problemen heeft gezorgd, zoals trouwens is gebleken bij de publieke consultatie die de Commissie heeft opgezet met het oog op de opstelling van het verslag: de buitensporig lange termijnen waarin de omzettingwetgeving werd ingevoerd en aan de Commissie medegedeeld, de beslissingen van de Commissie om niet-nakomingsprocedures in te stellen tegen sommige lidstaten, afwijkende toepassing op nationaal niveau, moeilijke handhaving van de rechten en verplichtingen door zowel de waarborgautoriteiten als andere organen die met de toepassing van de wet zijn belast, grote complicaties en formaliteiten rond de aanmeldingsprocedures. Het programma van initiatieven dat de Commissie heeft opgesteld om die problemen te verhelpen, biedt wellicht een oplossing die evenwel zal moeten worden beoordeeld zodra de resultaten daarvan zichtbaar zijn geworden in termen van verduidelijking, vereenvoudiging, en eerbiediging van de uit de richtlijn voortvloeiende "horizontale" rechten en verplichtingen - dus tussen burgers onderling - . In die zin zou het nuttig zijn om enkele etappes en een termijn vast te stellen voor de "deal" die de Commissie met de lidstaten en de autoriteiten wil sluiten op basis van haar programma. Een jaar lijkt een redelijke termijn voor de lidstaten om de nodige maatregelen te nemen.

Zodra de noodzakelijke termijnen voor het opheffen van de onverenigbaarheden tussen Europees recht en nationaal recht zijn verstreken, zal de Commissie echter beslist moeten optreden tegen weigerachtige lidstaten die naar haar mening de letter en de geest van de richtlijn hebben geschonden. Bovendien is het wenselijk dat de Commissie jaarlijks verslag doet aan het EP over de uitvoering van de richtlijn.

Overdracht van gegevens aan derde landen

Commissaris Bolkestein heeft bevestigd - in de gezamenlijke vergadering van de Commissie juridische zaken en interne markt en de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken die op 1 december 2003 plaatsvond - dat toegang van de Amerikaanse autoriteiten tot persoonsgegevens van passagiers op transatlantische vluchten "illegaal" is.

Stefano Rodotà, de Italiaanse waarborgautoriteit voor privacy en voorzitter van de Groep van artikel 29, heeft bij diezelfde gelegenheid bevestigd dat enkele nationale autoriteiten de luchtvaartmaatschappijen hadden kunnen gelasten de gegevensoverdracht te stoppen, maar dit niet hebben gedaan. De rapporteur is uiterst gealarmeerd door het feit dat, waar het gaat om een klaarblijkelijke schending van de Europese en nationale wetgeving en van het fundamenteel recht op privacy, de instanties die officieel met de handhaving van die wetgeving en rechten zijn belast, dat nalaten en in wezen medeplichtig worden bij schending van de wet. En dit niet alleen, maar de Commissie heeft deze gelegenheid ook nog aangegrepen om een Europese kaderregeling voor te stellen voor opslag en verwerking van gegevens met betrekking tot Europese vluchten, gestoeld op het Amerikaans model. De rapporteur is het niet eens met de politieke keuzen van de Commissie en is ervan overtuigd dat op dit punt alleen een uitspraak van het Hof van Justitie duidelijkheid kan brengen in dit juridische "schemergebied".

Als de waarborgen voor overdracht van gegevens aan derde landen in het kader van de eerste pijler al worden geschonden, dan wordt de situatie in het kader van de derde pijler nog zorgelijker. In het streven naar mondiale samenwerking in de bestrijding van het terrorisme worden gegevens in verband met de derde pijler, die zijn verzameld in de databanken van verschillende organen (Europol, Eurojust, SIS, enz.) steeds vaker overgedragen aan derde landen. Zoals hierboven geïllustreerd, worden ook gegevens in het kader van activiteiten binnen de eerste pijler (transport: transatlantische vluchten) toegankelijk gesteld voor derde landen (Verenigde Staten) voor doeleinden van openbare orde, waardoor nog een juridisch probleem van legaliteit wordt geschapen. Gezien de gevoeligheid van de uitgewisselde informatie, zou als minimumregel moeten worden voorzien in een democratische clausule die overdracht van gegevens verbiedt aan landen die de mensenrechten en fundamentele vrijheden, de democratie, de rechtsstaat en in het bijzonder de door de Raad van Europa in aanbeveling R(87) 15 neergelegde beginselen inzake gebruik van persoonsgegevens in de politieke sector, niet eerbiedigen.

De uitzonderingen op de privacy-regels

De internationale verdragen inzake de rechten van de mens die het recht op privacy garanderen, kennen in het normale geval een clausule met wettige uitzonderingen op dat recht. Het verbod van ingrijpen van de overheid in de uitoefening van het recht van privacy wordt gewoonlijk verzacht door het toelaten van uitzonderingen die op de wet zijn gebaseerd en in een democratische samenleving nodig zijn met het oog op de nationale veiligheid, de openbare veiligheid, de staatsfinanciën, voorkoming van ordeloosheid en misdaad, bescherming van de zeden, en de bescherming van rechten en vrijheden van derden. Het Europees Hof voor de rechten van de mens heeft in zijn rechtspraak de clausule beoordeeld die in het EVRM is opgenomen. Volgens zijn restrictieve interpretatie van die uitzonderingen heeft het Hof de criteria van wettigheid, legitimiteit en noodzakelijkheid in een democratische samenleving toegepast in een reeks arresten en aldus een rechtspraak opgebouwd die uiterst gespist is op bescherming van de privacy van de burgers tegen ingrijpen door de overheid of door derden, welke rechtspraak ook de Europese Unie en de lidstaten bindt, omdat deze zich alle bij het EVRM hebben aangesloten, omdat artikel 6 VEU naar het EVRM en de desbetreffende rechtspraak verwijst, en omdat het EHRM zich bevoegd heeft verklaard om de communautaire handelingen aan het EVRM te toetsen, waarbij het de lidstaten van de EU verantwoordelijk houdt voor de door de Unie genomen besluiten. De invoeging in artikel 15 van richtlijn 2002/58/EG van de mogelijkheid voor de lidstaten van de EU om regels op te stellen voor de opslag van gegevens, en de clausule waarbij activiteiten van de derde pijler van de toepassing van de richtlijn zijn uitgesloten, ontheffen de Unie niet van verplichting tot eerbiediging van het

EVRM en de desbetreffende rechtspraak van het EHRM.

Naar de mening van de rapporteur zijn de regels inzake de systematische opslag van gegevens in verband met het berichtenverkeer van de burgers, voor langere perioden dan nodig is voor facturering en eventuele betwisting van de factuur, welke opslag door de staten aan de telefoonmaatschappijen wordt opgelegd voor doeleinden van openbare orde, zeer moeilijk in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het EHRM en dus ook met de communautaire rechtsorde¹.

De Commissie, die zich aanvankelijk evenals het EP tot tegenstander had verklaard van invoeging van een verwijzing naar de opslag van gegevens, dient volgens de rapporteur een document uit te werken dat, uitgaande van de analyse van de rechtspraak van het EHRM, de lidstaten als richtsnoer kan dienen voor de uitvoering op nationaal niveau van richtlijn 2002/58/EG teneinde zich ervan te vergewissen dat de nationale en Europese regels die betrekking hebben op het recht op privacy, in overeenstemming zijn met de Europese normen inzake de mensenrechten².

---

¹ Voor een uitvoerige analyse van de rechtspraak van het Europese Hof en de punten waarop regels inzake opslag van gegevens van berichtenverkeer onverenigbaar kan zijn, zie *Memorandum of laws concerning the legality of data retention with regard to the right guaranteed by the European Convention on Human Rights*, van Covington en Burling voor Privacy International.

² De rapporteur bedankt Ottavio Marzocchi, medewerker van de Radicals in het Europees Parlement, voor zijn bijdrage aan dit verslag.

28 januari 2004

ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN EN INTERNE MARKT

aan de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

inzake het eerste verslag over de toepassing van de richtlijn gegevensbescherming
(COM(2003) 265 – C5-0375/2003 - 2003/2153(INI))

Rapporteur voor advies: Anne-Marie Schaffner

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie juridische zaken en interne markt benoemde op haar vergadering van 4 september 2003 Anne-Marie Schaffner tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergaderingen van 2 december 2003 en 22 januari 2004.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende suggesties.

Bij de stemming waren aanwezig: Giuseppe Gargani (voorzitter), Bill Miller (ondervoorzitter), Anne-Marie Schaffner (rapporteur voor advies), Uma Aaltonen, Paolo Bartolozzi, Luis Berenguer Fuster (verving Maria Berger), Ward Beysen, Bert Doorn, Raina A. Mercedes Echerer (verving Brian Crowley overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Janelly Fourtou, Marie-Françoise Garaud, José María Gil-Robles Gil-Delgado, Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Sir Neil MacCormick, Manuel Medina Ortega, Elena Ornella Paciotti, Marianne L.P. Thyssen, Ian Twinn (verving Rainer Wieland), Diana Wallis, Joachim Wuermeling en Stefano Zappalà.

CONCLUSIES

De Commissie juridische zaken en interne markt verzoekt de ten principale bevoegde Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken de volgende elementen in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. is van mening dat de richtlijn van 1995 betreffende de bescherming van persoonsgegevens haar doel heeft bereikt, d.w.z. het wegnemen van een groot aantal belemmeringen van het vrije verkeer van persoonsgegevens tussen de lidstaten en het garanderen van een hoog beschermingsniveau in de Gemeenschap;
2. is in navolging van de Commissie van mening dat het te vroeg is om wijzigingsvoorstellen op deze richtlijn in te dienen aangezien de lidstaten met de toepassing van deze richtlijn zeer weinig ervaring hebben opgedaan;
3. juicht in het licht hiervan het voorstel van de Commissie toe om een werkprogramma op te stellen dat gebaseerd is op de samenwerking tussen de lidstaten enerzijds en tussen de lidstaten en de Commissie anderzijds. Hoopt dat Commissie de resultaten van dit

werkprogramma zorgvuldig zal bestuderen teneinde te gelegener tijd en zo nodig wijzigingen op de betrokken richtlijn te formuleren;

4. wijst erop dat Europa per 1 mei 2004 25 lidstaten zal tellen en dringt erop aan dat alle lidstaten hun wetgeving zullen veranderen om aan de bepalingen van de betrokken richtlijn te voldoen. Verlangt tevens dat de nieuwe lidstaten hun controle-organen toereikende middelen toekennen en procedures in het leven roepen om de leden van deze organen op onpartijdige wijze te benoemen teneinde hun onafhankelijkheid en volledige samenwerking met hun partners van de Europese Unie te garanderen;
5. wijst erop dat de interne markt pas voltooid is als de bescherming van persoonsgegevens wordt gegarandeerd. Verzoekt de Commissie in het licht hiervan na te gaan op welke gebieden de uiteenlopende interpretaties van de richtlijn het functioneren van de interne markt belemmeren en hierover verslag aan het Europees Parlement uit te brengen;
6. betreurt het dat de richtlijn door de lidstaten met vertraging ten uitvoer wordt gelegd en dat de nog steeds bestaande verschillen op nationaal niveau tussen de toepassingsmodaliteiten van de richtlijn de economische actoren verhinderen er volledig van te profiteren en bepaalde grensoverschrijdende werkzaamheden binnen de Europese Unie belemmerd hebben;
7. wijst erop dat het vrije verkeer van persoonsgegevens van essentieel belang is voor bijna alle bedrijfsactiviteiten op het niveau van de Unie. De interpretatieverschillen moeten dan ook zo snel mogelijk uit de weg worden geruimd zodat multinationals een pan-Europees beleid inzake gegevensbescherming kunnen uitstippelen;
8. wijst erop dat de lidstaten en de Europese instellingen bij de toepassing van richtlijn 95/46/EG en van verordening 45/2001 met betrekking tot de gegevensbescherming hetzelfde beschermingsniveau van de grondrechten en persoonsgegevens moeten aanhouden;
9. verzoekt de Commissie deze richtlijn met andere wetsteksten te harmoniseren, zoals bijvoorbeeld het richtlijnvoorstel van het Europees Parlement en de Raad inzake de harmonisatie van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake consumentenkrediet, teneinde gebrek aan samenhang tussen deze voorstellen te vermijden;
10. herhaalt het verzoek dat het Europees Parlement in zijn resolutie over de overdracht van persoonsgegevens door luchtvaartmaatschappijen bij transatlantische vluchten heeft gedaan en wenst dat dit verzoek wordt ingewilligd.

27 januari 2004

ADVIES VAN DE COMMISSIE INDUSTRIE, EXTERNE HANDEL, ONDERZOEK EN ENERGIE

aan de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

inzake het eerste verslag over de toepassing van de Richtlijn gegevensbescherming (95/46/EG) (COM(2003) 265 – C5-0375/2003 – 2003/2153(INI))

Rapporteur voor advies: Myrsini Zorba

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie benoemde op haar vergadering van 20 oktober 2003 Myrsini Zorba tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergaderingen van 2 december 2003 en 27 januari 2004.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende suggesties.

Bij de stemming waren aanwezig: Luis Berenguer Fuster (voorzitter), Yves Piétrasanta (ondervoorzitter), Myrsini Zorba (rapporteur voor advies), Sir Robert Atkins, Felipe Camisón Asensio (verving Guido Bodrato), Giles Bryan Chichester, Nicholas Clegg, Willy C.E.H. De Clercq, Concepció Ferrer, Francesco Fiori (verving Michel Hansenne), Colette Flesch, Glyn Ford (verving Massimo Carraro), Norbert Glante, Hans Karlsson, Helmut Kuhne (verving Harlem Désir), Caroline Lucas, Eryl Margaret McNally, Hans-Peter Martin (verving Rolf Linkohr), Ana Miranda de Lage, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Paolo Pastorelli, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Imelda Mary Read, Mechtild Rothe, Christian Foldberg Røvsing, Martin , Konrad K. Schwaiger, Esko Olavi Seppänen, Claude Turmes, W.G. van Velzen, Alejo Vidal-Quadras Roca en Olga Zrihen Zaari.

SUGGESTIES

De Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

- A. overwegende dat de gemiddelde burger zich beter rekenschap dient te geven van de gevaren van het verstrekken van persoonlijke gegevens en van de mogelijkheden die dit biedt,
- B. overwegende dat in de mondiale Internet-informatiemaatschappij niet alleen in de sfeer van de EU naar oplossingen moet worden gezocht,
- C. overwegende dat inbreuken op de bescherming van persoonlijke gegevens (van EU-burgers) eerder zullen voorkomen in derde landen dan in de lidstaten,
- D. overwegende dat de OESO-richtlijnen inzake de bescherming van de privacy en van de

grensoverschrijdende stroom van persoonlijke gegevens, die op 23 september 1980 werden goedgekeurd en de Conventie voor de bescherming van het individu met betrekking tot de automatische verwerking van persoonlijke gegevens, van de Raad van Europa, die op 28 januari 1981 werd ondertekend en op 1 oktober 1985 in werking is getreden, blijkbaar niet over de hele wereld nageleefd worden,

1. wijst erop dat uiteenlopende nationale wetgevingen inzake gegevensbescherming de ontwikkeling van de interne markt belemmeren en vraagt de Commissie daarom de lidstaten aan te moedigen tot een consistente uitlegging en toepassing van de richtlijn;
2. onderstreept dat met name meer uniforme voorschriften nodig zijn omtrent de aanmelding van verwerkingen en de informatie die de voor verwerking verantwoordelijken moeten verstrekken;
3. verwelkomt het voornemen van de Commissie tot vereenvoudiging van de regelgeving voor ondernemingen inzake de vereisten voor internationale doorgifte van gegevens;
4. acht een behoorlijke tenuitvoerlegging van de gegevensbeschermingsrichtlijn niet mogelijk zonder voortdurende raadpleging van nationale autoriteiten en instellingen van de lidstaten, het bedrijfsleven en de consumentenorganisaties;
5. benadrukt de noodzaak van hoge en effectieve normen voor gegevensbescherming, rekening houdende met de nieuwste technologische ontwikkelingen van de informatiemaatschappij;
6. herinnert aan de vaststelling van de richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie, die voorziet in een specifieke omzetting van de in de gegevensbeschermingsrichtlijn vervatte beginselen;
7. vraagt de Commissie actie te ondernemen tegen de lidstaten die zich niet gehouden hebben aan de tijdslimiet van 31 oktober 2003 voor omzetting van de richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie;
8. vraagt de lidstaten om bij omzetting van de richtlijn de criteria van rechtsduidelijkheid en -zekerheid voor betere regelgeving in acht te nemen, om onnodige belasting van de ondernemingen, vooral de KMO, te vermijden;
9. roept de lidstaten en toezichthoudende instanties op te zorgen voor een minder ingewikkeld en omslachtig arbeidsveld voor de voor verwerking verantwoordelijken, en is het met de Commissie eens dat geen voorschriften zouden moeten worden ingevoerd die zonder enige afbreuk aan het door de richtlijn gewaarborgde hoge beschermingsniveau kunnen worden gemist;
10. benadrukt dat beheer en bescherming van gegevens thans een cruciale factor vormen voor het welslagen van die ondernemingen die hun investeringen in hardware infrastructuur willen beschermen;
11. is het met de Commissie eens dat er verbeteringen nodig zijn zodat de marktdeelnemers een grotere keuze aan modelcontractsbepalingen op het gebied van gegevensbescherming wordt geboden, en dat deze zoveel mogelijk moeten zijn gebaseerd op vanuit het bedrijfsleven aangereikte modelbepalingen;

12. acht zelfregulering een goede manier om buitensporig gedetailleerde wetgeving te vermijden en roept het bedrijfsleven op een Europese gedragscode voor de bescherming van persoonlijke gegevens te ontwikkelen;
13. dringt aan op verdere inspanningen op nationaal, Europees en internationaal niveau voor de totstandkoming van internationaal erkende beginselen ter verbetering van de naleving van de OESO-richtsnoeren en van de Conventie van de Raad van Europa;
14. is van mening dat persoonsgegevens en privacy wel voldoende beschermd zullen zijn, zodra de bescherming deel gaat uitmaken van de normale maatschappelijke en politieke prioriteiten;
15. wijst erop dat de bescherming van privacy en persoonlijke gegevens een onderdeel zou moeten vormen van het scholingsprogramma voor computers en Internet;
16. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan het bewustzijn van de burger op het terrein van het recht op gegevensbescherming te ontwikkelen.